

καπνῶν διοξειδίου τοῦ θείου. Ὁ καρπὸς ἀφίεται ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ διοξειδίου τοῦ θείου ἐπὶ δίωρον περίπου.

Ἐκ τῶν θαλάμων θειώσεως ὁ καρπὸς μεταφέρεται ἐντὸς κλιβάνων (ἀποξηραντηρίων) θερμαινομένων διὰ ρεύματος θερμοῦ ἀέρος πρὸς ἐκδίωξιν τῆς πλεοναζούσης ὑγρασίας καὶ διοξειδίου τοῦ θείου, ἡ ἀπαγωγὴ τῶν ὁπίων διευκολύνεται δι' ἐξαεριστήρων.

Ἐξαγομένη ἡ σταφίς ἐκ τῶν ξηραντηρίων ἀφίεται ἐπ' ὀλίγας ὥρας εἰς τὸν ἐλευθερον ἀέρα τοῦ χώρου τοῦ ἐργοστασίου πρὸς ἐξισορρόπησιν τῆς ὑγρασίας τῆς. Ἡ στίλβωσις τοῦ καρποῦ μὲ παραφινέλαιον γίνεται ἐπὶ σχηματιζομένων μικρῶν ἐπιπέδων σωρῶν ὕψους 50 ἑκατοστομέτρων.

Διὰ τὴν ἐξαγωγικὴν συσκευασίαν τῆς ἢ σουλτανίνα ὑποβάλλεται εἰς μηχανικὸν καθαρισμὸν πρὸς ἀπομάκρυνσιν τῶν ἐνεχομένων μικρῶν τεμαχίων ἀπεξηραμένων βοστρύχων, μίσχων καὶ λοιπῶν ξένων ὑλῶν, ὡς καὶ εἰς διαχωρισμὸν, ἥτις εἰς τὴν κατὰ μέγεθος ραγὸς ταξινόμησιν τοῦ καρποῦ.

Π Ε Ρ Σ Ι Α

Ἡ περσικὴ σουλτανίνα ἐμφανίζεται εἰς τὴν ἀγορὰν ὑπὸ τοὺς ἐξῆς τρεῖς τύπους: Urmiah, Maragha καὶ Bidona.

Αἱ περσικαὶ σουλτανίνα εἶναι πολὺ εὐθηνότεραι ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς τῶν ἄλλων προελεύσεων μ' ὄλον τοῦτο ὅμως δὲν χαίρουν ἐκτιμήσεως ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλικῆς ἀγορᾶς, πλην, φυσικὰ, τῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς αἱ ἐσοδεῖαι Αὐστραλίας, Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος εἶναι μειωμένα, ὅποτε ἀναγκαστικῶς εἰσάγονται καὶ εἰς τὴν ἐν λόγῳ χώραν. Αἱ εἰς τὴν Ἀγγλίαν εἰσαγόμεναι περσικαὶ σουλτανίνα ἀπορροφῶνται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τῶν βιομηχανιῶν τῶν παρασκευάζουσῶν εὐθηνὰ προϊόντα, προοριζόμενα διὰ τὰς κατωτέρας λαϊκὰς τάξεις.

Τὸ χρῶμα τῶν περσικῶν σουλτανι-

νῶν δὲν εἶναι ἐντελῶς καθαρὸν τοῦτο κυμαίνεται ἀπὸ τοῦ ἀναιμικῶς κιτρινοῦ μέχρι τοῦ ἐρυθρωπῶς ὠχροκιτρινοῦ. Ὁ τύπος Bidona ἀποτελεῖ τὴν κατωτάτην ποιότητα. Ὅλαι αἱ περσικαὶ σουλτανίνα ὑπόκεινται εἰς ταχεῖαν ἀλλοίωσιν, «ξαχαρούμεναι» ὀλίγον μετὰ τὴν ἀφίξιν τῶν εἰς τὴν ἀγορὰν καταλώσεως.

Παρ' ὄλον ὅτι αἱ περσικαὶ σουλτανίνα εἶναι αἱ κατώτεροι ποιοτικῶς τοῦ εἶδους τῶν, ἐν τούτοις, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν συσκευασίαν τῶν, ἔχει σημειωθῆ, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, φεραστία πρόοδος, ἀκριβῶς δὲ ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου πιστεῦεται βασιμῶς ὅτι συντόμως θέλουσιν καταστῆ αὐταὶ ἐπικίνδυνος συναγωνιστῆς τῶν σουλτανινῶν τῶν ἄλλων Χωρῶν.

Ὁ τρυγητὸς τῶν Περσικῶν σουλτανινῶν συντελεῖται ἀργὰ τὸν Ὀκτώβριον καὶ Νοέμβριον μῆνα, ἡ δὲ παραγωγὴ τῶν κυμαίνεται μεταξύ 40.000 καὶ 60.000 τόννων.

Αἱ κυριώτεροι Χῶραι ἐξαγωγῆς τῶν περσικῶν σουλτανινῶν εἶναι ἡ Γερμανία μὲ 20.000, περίπου, τόννους, ἡ Σοβ. Ἐνωσις μὲ 10.000 τόννους, ἡ Ὀλλανδία καὶ ἡ Ἀγγλία μὲ μικρότερα ποσά.

ΝΟΤ. ΑΦΡΙΚΗ

Αἱ νοτιοαφρικανικαὶ σουλτανίνα εἶναι χρώματος ἀνοικτῶς ἐρυθρο-καστάνου, χαίρουσαι ἰδιαιτέρας ἐκτιμήσεως ἀπὸ τὸ παντοπωλιακὸν ἐμπόριον. Ἐν τούτοις, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἡ Νοτ. Ἀφρικὴ ἐπιχειρεῖ νὰ παραγάγῃ καὶ φυσικὴν σουλτανίνα, παραπλησίαν πρὸς τὴν καλιφορνιανὴν Thompson natural, ἂν καὶ κάπως κατωτέρας ποιότητος.

Ὁ τρυγητὸς τῶν σουλτανινῶν ἐν Ν. Ἀφρικῇ γίνεται κατὰ Φεβρουάριον—Μάρτιον, τὸ δὲ ὕψος τῆς παραγωγῆς ἀνέρχεται, συνήθως, εἰς 6.000 τόννους. Αἱ ἐξαγωγαὶ πρὸς τὸ Ἠνωμ. Βασίλειον κυμαίνονται μεταξύ 1.000 καὶ 2.000 τόννων.

2. ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΑΙ

Ε Λ Λ Α Σ

Ἡ Ἑλλάς παράγει τὰ 85 % περίπου τῆς παγκοσμίου παραγωγῆς κορινθιακῶν σταφίδων. Σταφίς τοῦ ἐν λόγῳ εἶ-

δους, μὲ ἐμπορικὸν ἐνδιαφέρον, παράγεται ἐπίσης καὶ ἐν Αὐστραλίᾳ ἥτις εἶναι καὶ ἡ μόνη, ἥτις συναγωνίζεται τὴν ἑλληνικὴν εἰς τὴν κυρίαν ἀγορὰν τῆς, τὴν Ἀγγλίαν.